A BIZOTTSÁG (EU) 2018/1570 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2018. október 18.)

az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó eljárás megszüntetéséről és az 1194/2013/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 14. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a WTO Vitarendező Testülete által dömping- és szubvencióellenes ügyekkel kapcsolatban elfogadott jelentés után az Unió által hozható intézkedésekről szóló, 2015. március 11-i (EU) 2015/476 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) (a továbbiakban: a WTO döntései nyomán hozható uniós intézkedésekről szóló rendelet) és különösen annak 1. és 2. cikkére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

(1) 2013. május 28-án a Bizottság a 490/2013/EU rendelettel ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki az Argentínából és az Indonéziából származó biodízel behozatalára (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) ([3]).

(2) 2013. november 19-én a Tanács az 1194/2013/EU végrehajtási rendelettel végleges dömpingellenes vámot vetett ki az Argentínából és az Indonéziából származó biodízel behozatalára (a továbbiakban: végleges rendelet) ([4]).

(3) 2016. szeptember 15-én az Európai Unió Törvényszéke (a továbbiakban: Törvényszék) ítéletet hozott a T-80/14., a T-111/14 – T-121/14. ([5]) és a T-139/14. ([6]) sz. ügyben (a továbbiakban: az ítéletek), amelyben megsemmisítette a végleges rendelet 1. és 2. cikkét, amennyiben azok az említett ügyek felpereseire (a továbbiakban: az érintett exportáló gyártók) ([7]) vonatkoznak.

(4) Az Európai Unió Tanácsa az ítéletek ellen eredetileg fellebbezést nyújtott be. Ugyanakkor a Tanács azon döntése nyomán, hogy fellebbezését visszavonja, az ügyeket 2018. március 2-án és 5-én törölték az Európai Bíróság nyilvántartásából ([8]). Következésképpen az ítéletek jogerőre emelkedtek és kihirdetésük időpontjától kötelezővé válnak.

(5) A Törvényszék ítélete értelmében az intézmények nem bizonyították jogilag megkövetelt módon, hogy a nyersanyagokra és a biodízelre eltérő adómértéket alkalmazó differenciált exportadórendszer a biodízel előállításához használt fő nyersanyagok árának észrevehető torzulását okozza Argentínában és Indonéziában. A Törvényszék kimondta, hogy az intézmények nem állapíthatták volna meg azt, hogy az argentin és indonéz exportáló gyártók nyilvántartásai nem tükrözték megfelelő módon ezeknek a nyersanyagoknak az árát, és nem hagyhatták volna figyelmen kívül e nyilvántartásokat az Argentínában és Indonéziában gyártott biodízel rendes értékének képzésekor.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o.
([2]) HL L 83., 2015.3.27., 6. o.
([3]) HL L 141., 2013.5.28., 6. o.
([4]) A Tanács 1194/2013/EU végrehajtási rendelete (2013. november 19.) az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 315., 2013.11.26., 2. o.).
([5]) A Törvényszék 2016. szeptember 15-i ítélete, PT Musim Mas kontra Tanács, T-80/14; Unitec Bio SA kontra az Európai Unió Tanácsa, T-111/14; Molinos Río de la Plata SA és társai kontra az Európai Unió Tanácsa, T-112/14 – T-116/14 és T-119/14; Cargill SACI kontra az Európai Unió Tanácsa, T-117/14; LDC Argentina SA kontra az Európai Unió Tanácsa, T-118/14; PT Ciliandra Perkasa kontra az Európai Unió Tanácsa, T-120/14, valamint PT Pelita Agung Agrindustri kontra az Európai Unió Tanácsa, T-121/14. (HL C 402., 2016.10.31., 28. o.).
([6]) PT Wilmar Bioenergi Indonesia és PT Wilmar Nabati Indonesia kontra az Európai Unió Tanácsa, T-139/14 (HL C 392., 2016.10.24., 26. o.).
([7]) A Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) argentin exportáló gyártók, valamint a PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) indonéz exportáló gyártók.
([8]) A Bíróság elnökének 2018. február 15-én a C-602/16. P. és C-607/16. P–C-609/16. P. sz. egyesített ügyekben, valamint a 2018. február 16-án a C-603/16. P–C-606/16. P. sz. ügyben hozott végzései.

(6) 2016. október 26-án a WTO Vitarendezési Testülete elfogadta az „Európai Unió – Az Argentínából érkező biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések" vitáról (DS473) szóló vizsgálóbizottsági, a Fellebbezési Testület jelentésével módosított jelentést (a továbbiakban: az Argentína-jelentések) ([1]).

(7) 2018. február 28-án a Vitarendezési Testület elfogadta továbbá az „Európai Unió – Az Indonéziából érkező biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések" vitáról (DS480) szóló vizsgálóbizottsági jelentést (a továbbiakban: az Indonézia-jelentés) ([2]). Sem Indonézia, sem az EU nem fellebbezték meg ezt a jelentést.

(8) Az Argentína- és az Indonézia-jelentésben (a továbbiakban: a jelentések), megállapították többek között, hogy az EU a következőkkel nem összeegyeztethető módon járt el:

— a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikkének 2.2.1.1. pontja, amennyiben a vizsgált termék előállítási költségeit nem a termelők által nyilvántartott adatok alapján számította ki;

— a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikkének 2.2. pontja és a GATT 1994 VI. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja, amennyiben a biodízel rendes értékének kiszámításához nem az Argentínán és Indonézián belüli előállítási költségeket alkalmazta;

— a dömpingellenes WTO-megállapodás 9. cikkének 9.3. pontja és a GATT 1994 VI. cikkének (2) bekezdése, amennyiben a kivetett dömpingellenes vámok mértéke meghaladta annak a dömpingkülönbözetnek a mértékét, amelynek a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke, illetve a GATT 1994 VI. cikkének (1) bekezdése alapján adódnia kellett volna.

(9) Az Indonézia-jelentésben ezenfelül a vizsgálóbizottság megállapította, hogy az EU a következőkkel nem összeegyeztethető módon járt el:

— a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke 2.2.2. pontjának iii. alpontja és 2.2. pontja, amennyiben nem határozta meg az azonos általános kategóriába tartozó termékeknek a származási ország belföldi piacán történő értékesítései során az exportőrök vagy gyártók által szokásosan realizált nyereséget;

— a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikkének 2.3. pontja, amennyiben az egyik indonéz exportáló gyártó, a P.T. Musim Mas exportárát nem azon az áron állapította meg, amelyen a P.T. Musim Mas által előállított importált biodízelt először továbbadták egy független uniós vevőnek;

— a dömpingellenes WTO-megállapodás 3. cikkének 3.1. és 3.2. pontja, amennyiben nem állapította meg az indonéziai behozatal tekintetében a jelentős áralákínálás meglétét.

(10) A vizsgálóbizottság azt az ajánlást fogalmazta meg, hogy a Vitarendezési Testület kérje fel az EU-t intézkedéseinek a dömpingellenes WTO-megállapodással és a GATT 1994 rendelkezéseivel való összhangba hozására.

(11) Az Argentína-jelentéseket követően a Bizottság felülvizsgálatot ([3]) indított az (EU) 2015/476 európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikke (3) bekezdésének megfelelően ([4]) (a továbbiakban: felülvizsgálat). A felülvizsgálat megindításakor a Bizottság bejelentette, úgy ítélte meg, hogy célszerű megvizsgálni az Argentína-jelentések ténymegállapításainak következményeit az Indonéziából származó biodízelre kiszabott intézkedések tekintetében is, mivel az Argentína-jelentésekben foglalt jogértelmezések relevánsnak tűntek az Indonéziát érintő vizsgálat vonatkozásában.

(12) A felülvizsgálat során azonban a Bizottsághoz számos észrevétel érkezett az érdekelt felektől, különösképpen az Argentína-jelentésekben foglalt értelmezéseknek az Indonéziából származó biodízellel kapcsolatos intézkedésekre való alkalmazhatósága tekintetében. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az Indonéziára vonatkozó észrevételek elemzése több időt igényel, és úgy határozott, hogy az Indonéziára vonatkozó vizsgálatot nem foglalja bele a módosító rendeletbe, ehelyett Indonézia vonatkozásában nem zárja le a felülvizsgálatot.

(13) 2017. szeptember 18-án a Bizottság elfogadta a végleges rendeletet módosító (EU) 2017/1578 végrehajtási rendeletet ([5]) (a továbbiakban: a módosító rendelet) az argentin exportáló gyártók vonatkozásában.

([1]) A WTO Fellebbezési Testületének jelentése, AB-2016-4, WT/DS473/AB/R, 2016. október 6., és WTO vizsgálóbizottsági jelentés, WT/DS473/R, 2016. március 29.

([2]) WTO, A vizsgálóbizottság jelentése, WT/DS480/R, 2018. január 25.

([3]) Értesítés az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára alkalmazandó hatályos dömpingellenes intézkedésekre vonatkozó eljárásnak a Kereskedelmi Világszervezet Vitarendezési Testületének az „Európai Unió – A biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések" vita (DS473) kapcsán elfogadott ajánlásait és határozatait követő megindításáról (HL C 476., 2016.12.20., 3. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/476 rendelete (2015. március 11.) a WTO Vitarendező Testülete által dömping- és szubvencióellenes ügyekkel kapcsolatban elfogadott jelentés után az Unió által hozható intézkedésekről (HL L 83., 2015.3.27., 6. o.).

([5]) A Bizottság (EU) 2017/1578 végrehajtási rendelete (2017. szeptember 18.) az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1194/2013/EU végrehajtási rendelet módosításáról (HL L 239., 2017.9.19., 9. o.).

(14) Ezenfelül a végleges rendelet rendelkező részének a Törvényszék által az érintett exportáló gyártók tekintetében történt megsemmisítése hatással van a módosító rendelet érvényességére is. Mivel a módosító rendelet azon rendeletet módosította, amelynek rendelkező részét időközben megsemmisítették, a módosító rendelet az érintett exportáló gyártók tekintetében maga is érvényét vesztette és nem alkalmazandó.

(15) 2018. május 28-án értesítést ([1]) tettek közzé, amely újra megindítja a végleges rendelet elfogadásához vezető, az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó eredeti vizsgálatot (a továbbiakban: az értesítés). Ezzel egyidejűleg az Indonézia tekintetében függőben levő felülvizsgálatot lezárták.

(16) A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a megsemmisített aktus felváltására irányuló eljárás folytatható attól a ponttól, amikor a jogellenesség bekövetkezett. Az uniós intézményeknek az ítéletekben foglaltak teljesítésekor lehetőségük van arra, hogy a végleges rendeletet csak abból a szempontból orvosolják, amely az érintett exportáló gyártók tekintetében a rendelet megsemmisítéséhez vezetett ([2]).

(17) A Bizottságnak nem csupán az ítéletek rendelkező részének kell eleget tennie, hanem azon indokolásnak is, amely alapján ezen ítéletek megszülettek és amely a rendelkező rész alapját képezte, mivel az szükséges a rendelkező részben foglaltak pontos értelmezéséhez. Továbbra is érvényben maradnak a végleges rendelet azon egyéb ténymegállapításai, amelyeket a kitűzött határidőn belül nem támadtak meg, vagy amelyeket megtámadtak ugyan, de amelyekre vonatkozóan a Törvényszék ítéleteiben a kérelmet elutasította, így az nem vezetett a végleges rendelet megsemmisítéséhez ([3]).

(18) Annak érdekében, hogy kötelezettségeit teljesítse, a Bizottság úgy határozott, hogy a jelenlegi dömpingellenes eljárást attól a ponttól indítja újra, amikor a jogellenesség bekövetkezett, és hogy újra megvizsgálja a rendes érték meghatározásához alkalmazott módszert.

(19) Az értesítés hatálya kiterjedt a Törvényszék ítéleteinek indokolására is az érintett exportáló gyártók vonatkozásában, valamint arra a lehetőségre, hogy a ténymegállapításokat kiterjesszék valamennyi argentin és indonéz exportáló gyártóra. Emellett az értesítés figyelembe vette a WTO vizsgálóbizottságainak és a Fellebbezési Testületnek a ténymegállapításait, mind Argentína, mind Indonézia vonatkozásában, hogy a WTO által össze nem egyeztethetőnek ítélt intézkedéseket teljes összhangba hozza a WTO-megállapodásokkal, a vitarendezési egyetértés 19. cikke (1) bekezdésének megfelelően.

(20) Az értesítésben a Bizottság felhívta az érintett exportáló gyártókat és az uniós gazdasági ágazatot, hogy véleményüket írásban ismertessék, és hogy az értesítésben meghatározott határidőn belül meghallgatást kérjenek.

(21) A meghallgatás lehetőségét minden olyan fél számára biztosították, amely az említett határidőn belül kérelmezte meghallgatását, és bizonyítani tudta, hogy meghallgatását különös okok indokolják.

(22) Észrevételek érkeztek az Európai Biodízel Tanácstól (EBB), öt indonéziai exportáló gyártótól és az indonéz hatóságoktól.

2. A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETEINEK ÉS A WTO TÉNYMEGÁLLAPÍTÁSAINAK A VÉGREHAJTÁSA

(23) A Bizottságnak lehetősége van arra, hogy a végleges rendeletet csak abból a szempontból orvosolja, amely a szóban forgó rendelet megsemmisítéséhez vezetett, és változatlanul hagyja az értékelésnek az ítélet által nem érintett részeit ([4]).

(24) Az értesítésben megadottak szerint a Bizottság emellett újraértékelte az eredeti vizsgálat végleges ténymegállapításait, és ennek során figyelembe vette a WTO vizsgálóbizottságának és a Fellebbezési Testületnek a ténymegállapításait, mind Argentína, mind Indonézia vonatkozásában. A Bizottság úgy határozott, hogy a ténymegállapításokat valamennyi argentin és indonéz exportáló gyártóra kiterjeszti. Az újraértékelés az eredeti vizsgálat során gyűjtött információkon és a felülvizsgálaton, továbbá az értesítés közzétételét követően az érdekelt felektől kapott információkon alapult.

(25) Egy indonéziai exportáló gyártó, a Wilmar azt állította a nyilvánosságra hozatal előtt és után, hogy a vizsgálat vele szemben történő újbóli megindításának nincs jogalapja, mivel a Törvényszék teljes egészében megsemmisítette a végleges rendeletet a Wilmar szempontjából. Ugyanakkor, az EUMSZ 266. cikke úgy rendelkezik, hogy

([1]) Értesítés a Törvényszéknek az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2013. november 19-i 1194/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelettel kapcsolatos T-80/14., T-111/14–T-121/14. és T-139/14. sz. ügyekben hozott 2016. szeptember 15-i ítéleteiről, követve a Kereskedelmi Világszervezet Vitarendezési Testületének a DS473 és DS480 viták (Európai Unió – A biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések) kapcsán elfogadott ajánlásait és határozatait (HL C 181., 2018.5.28., 5. o.).

([2]) Industrie des poudres sphériques (IPS) kontra Tanács, C-458/98 P, EBHT 2000., I-08147. o.

([3]) Deichmann SE, C-256/16, ECLI:EU:C:2018:187, 87. pont.

([4]) Industrie des poudres sphériques (IPS) kontra Tanács, C-458/98 P, EBHT 2000., I-08147. o.

az az intézmény, amelynek aktusait semmisnek nyilvánították, köteles megtenni a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Ezenfelül az Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedéseket a Bizottság köteles összhangba hozni a WTO-jelentésekben foglalt ajánlásokkal és határozatokkal. Annak megvizsgálása érdekében, hogy milyen intézkedéseket kell hozni a Bíróság és a WTO határozatainak való megfelelés céljából, újra kellett indítani a vizsgálatot attól az időponttól, amikor a jogellenességet megállapították mindkét ország és minden érintett exportáló gyártó tekintetében. Az, hogy az intézkedést részben vagy teljesen megsemmisítették, nem releváns annak meghatározása szempontjából, hogy a Bizottságnak ennek következtében a megsemmisített intézkedést megelőző vizsgálat valamennyi aspektusát újra meg kell-e vizsgálnia. Ezért a Bizottság ezt az állítást elutasította.

(26) A dömping és a károkozás eredeti vizsgálata a 2011. július 1. és 2012. június 30. közötti időszakot (továbbiakban: vizsgálati időszak) ölelte fel. A kárértékelés szempontjából lényeges tényezők vizsgálata a 2009. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszak (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) adataira terjedt ki.

3. AZ ÉRINTETT TERMÉK

(27) Az érintett terméket az Argentínából és az Indonéziából származó, jelenleg az ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 és ex 3826 00 90 KN-kódok alá tartozó, következőképpen meghatározott termékek alkotják: szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű zsírsav-monoalkilészterek és/vagy paraffingázolajok akár tisztán, akár keverék formájában (a továbbiakban: érintett termék, közismert nevén: biodízel).

(28) Sem a bírósági ítéletek, sem a jelentések nem befolyásolják a végleges rendelet (16)–(27) preambulumbekezdésében foglalt, az érintett termékre és a hasonló termékre vonatkozó ténymegállapításokat.

4. A RENDES ÉRTÉK MEGHATÁROZÁSA ÉS A DÖMPINGKÜLÖNBÖZETEK KISZÁMÍTÁSA

(29) A Bizottság újraértékelte az eredeti vizsgálatnak a költségkiigazításra, a nyereség felső határára és a kétszeres beszámításra vonatkozó ténymegállapításait.

4.1. **Költségkiigazítás**

(30) A (8) preambulumbekezdésben említett törvényszéki ítéletek és a WTO ténymegállapításai mind az uniós intézmények által a végleges rendeletben alkalmazott költségkiigazításra vonatkoznak.

(31) Amint az a végleges rendelet (28) preambulumbekezdésében szerepel, a Bizottság megállapította, hogy mivel a belföldi értékesítés nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében zajlik, a rendes értéket számtanilag kell képezni. Ezt a ténymegállapítást nem vitatták, így az továbbra is érvényben marad. Egyik érdekelt fél sem vitatta ezt a ténymegállapítást e felülvizsgálat keretében sem.

(32) A végleges rendelet (29)–(34) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy az Indonézia által a fő nyersanyagra (Indonéziában nyers pálmaolaj, Argentínában szójababolaj és szójabab) és a késztermékre (biodízel) kivetett exportadók közötti eltérés Indonéziában és Argentínában leszorította a belföldi árakat, így azt figyelembe kell venni a rendes érték képzésekor.

(33) Ennek eredményeként a Bizottság a rendes érték képzésekor a fő nyersanyagnak az exportáló gyártók nyilvántartásaiban szereplő költségeit az érintett országok illetékes hatóságai által közzétett referenciaárakkal helyettesítette.

(34) A Bizottság továbbá az eredeti vizsgálat során megfogalmazott következtetéseit a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke 2.2.1.1. pontjának azon értelmezésére alapozta, hogy a vizsgálatot végző hatóság eltekinthet az exportáló gyártók nyilvántartásainak használatától, ha megállapítja, hogy azok i. nem felelnek meg az általánosan elfogadott számviteli elveknek; vagy ii. nem tükrözik észszerű módon a szóban forgó termék előállításának és értékesítésének költségeit (a végleges rendelet (42) és (72) preambulumbekezdése).

(35) A vizsgálóbizottság és a Fellebbezési Testület mind az Argentínára, mind az Indonéziára vonatkozó jelentésben úgy látja, hogy a Bizottság nem szolgáltatott jogilag megfelelő alapot a 2.2.1.1. pont értelmében annak megállapítására, hogy az indonéz és argentin gyártók nyilvántartásai nem tükrözik észszerű módon a biodízel előállításának és értékesítésének költségeit, vagy arra, hogy figyelmen kívül hagyták az e nyilvántartásban szereplő megfelelő költségeket a biodízel rendes értékének képzésekor.

(36) Az Argentína-jelentések nyomán a Bizottság újraszámolta az argentin exportáló gyártókra vonatkozó rendes értéket, az ideiglenes rendelet (40)–(49) preambulumbekezdésében Argentína tekintetében kifejtett módszer segítségével ([1]). A fenti (11) és (12) preambulumbekezdésben említettek szerint a Bizottság eredetileg újraszámolta az indonéz exportáló gyártókra vonatkozó rendes értéket is, az ideiglenes rendelet ([1]) (60)–(65) preambulumbekezdésében Indonézia tekintetében kifejtett módszer segítségével. A Bizottság újra ezt a módszert alkalmazta mindkét ország esetében.

(37) Az Európai Biodízel Tanács több, az ezen ügy újraindítását követően benyújtott beadványában is azt állította, hogy a jelentések nem zárják ki annak lehetőségét, hogy a Bizottság megfelelő magyarázat mellett kiigazítsa a nyersanyagköltségeket a rendes érték képzésekor. Ugyanez az állítás hangzott el az Argentína-jelentéseket követő felülvizsgálat során, de azt a Bizottság elutasította, minthogy annak elfogadása nem állna összhangban a jelentés ténymegállapításaival, amint azt a módosító rendelet (43)–(53) preambulumbekezdése kifejtette. Minthogy ez a magyarázat az Indonézia-jelentést követően is érvényes maradt, a Bizottság továbbra is elutasítja ezt az állítást.

(38) Az ideiglenes rendelet (44) és (64) preambulumbekezdésében kifejtett okok miatt a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a belföldi értékesítést mindkét országban a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívül folytatták, így a hasonló termék rendes értékét az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdése alapján számtanilag kellett képezni. Ezt a Bizottság oly módon végezte, hogy a vizsgálati időszak alatt felmerült, kiigazított előállítási költségekhez hozzáadta az értékesítési, általános és igazgatási költségeket (SGA-költségek) és egy észszerű haszonkulcsot.

(39) Az ideiglenes rendelet (46) és (65) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a Bizottság úgy ítélte meg, a nyereség összegének megállapításához Indonézia esetében nem lehetett a mintában szereplő vállalatok tényleges adatait alapul venni. Ebből adódóan a rendes érték kiszámításához a Bizottság a nyereség összegét az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja értelmében azon észszerű nyereség alapján határozta meg, amely egy hasonlóan új és innovatív, tőkeigényes ágazatban szabad- és nyílt piacon, hagyományos versenyfeltételek mellett elérhető, ami ez esetben a forgalom 15 %-át jelenti.

(40) Az Argentínára és az Indonéziára vonatkozó WTO-ügyekben a 15 %-os a nyereség meghatározását mindkét ország vitatta, és azt állították, hogy a nyereség összege nem a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikkének 2.2.2. pontja iii. alpontjában előírt „elfogadható módszeren" alapult. A WTO vitarendezési szervei mindkét esetben azt állapították meg, hogy az EU ebben a tekintetben nem járt el a dömpingellenes WTO-megállapodással összeegyeztethetetlen módon. Ezért a rendes érték képzéséhez használt nyereségösszeg továbbra is 15 %.

(41) Egy indonéz exportáló gyártó, a PT Cermerlang Energi Perkasa beadványában azt állította, hogy a Bizottságnak számításait a mintában szereplő gyártók adataira kellene alapoznia, vagy legalábbis nem folyamodhatna automatikusan az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjához. A nyilvánosságra hozatalt követően a vállalat megismételte ezt az állítást. Ugyanakkor, amint az a (40) preambulumbekezdésben kifejtésre került, a WTO vitarendezési szervei a jelentésekben már megállapították, hogy a WTO szabályaival nem volt összeegyeztethetetlen, hogy a Bizottság e cikkre hivatkozott és azt alkalmazta. Ezért a Bizottság ezt az állítást elutasította.

4.2. **A nyereség felső határa**

(42) Jóllehet a WTO vizsgálóbizottsága helybenhagyta, hogy az EU a nyereség összegét a dömpingellenes megállapodás 2. cikke 2.2.2. pontjának iii. alpontja szerint határozta meg, az Indonézia-jelentésben azt is megállapította, hogy amikor egy hatóság a nyereséget az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja alapján bármely más észszerű módszerrel határozza meg, a dömpingellenes WTO-megállapodás értelmében garantálnia kell, hogy ez a nyereség nem haladja meg az országban az azonos általános kategóriába tartozó termékek exportőrei által szokásosan realizált nyereséget. A vizsgálóbizottság meglátása szerint az EU nem állapította meg a nyereség e felső határát.

(43) A nyereség felső határának a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikkének 2.2.2. pontja iii. alpontjában előírtak szerinti megállapítása érdekében meg kellett határozni, hogy mely vállalatok állítanak elő olyan termékeket, amelyek a biodízellel „azonos általános kategóriába" tartozónak minősíthetők.

(44) Az Indonézia-jelentés 7.62. pontjában a vizsgálóbizottság megjegyezte, hogy a „dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke 2.2.2. pontjának iii. alpontja nem fogalmaz meg konkrét követelményt a vizsgálatot végző hatósággal szemben, hogy miként határozza meg, mely termékek tartoznak azonos általános termékkategóriába a »szokásosan realizált nyereség« megállapításához. Egyetértünk az Európai Unióval abban, hogy nincs arra irányuló kötelezettség, hogy az azonos általános kategóriába tartozó termékek körét tágan határozzák meg". A 7.63. pontban hozzátette, hogy „meglátásunk szerint egy észszerűen és tárgyilagosan eljáró hatóság juthat arra a megállapításra, hogy az azonos általános termékkategória szűkebb kategória".

([1]) HL L 141., 2013.5.28., 6. o.

(45) Az Indonézia-jelentés ténymegállapításai alapján a Bizottság újra megvizsgálta a rendelkezésére álló azon adatokat, amelyek felhasználhatók a nyereség felső határának meghatározásához, mind Argentína, mind Indonézia tekintetében. Úgy vélte, hogy két olyan adatkészlet van, amely az azonos általános termékkategóriára vonatkozhat.

(46) Az első adatkészletet a mintában szereplő vállalatok szolgáltatták az eredeti vizsgálat során. A dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikkének 2.2.2. pontja úgy rendelkezik, hogy „a vizsgált exportőrnél vagy termelőnél" jelentkező nyereség összegére a 2.2.2. pont iii. alpontja értelmében felső határt alkalmaznak, amely annak a nyereségnek felel meg, „amelyet más exportőrök vagy termelők akkor realizálnak, amikor azonos általános kategóriába tartozó terméket értékesítenek". E cikk értelmében az azonos általános termékkategória legszűkebb értelmezése pontosan ugyanarra a termékre korlátozódik, azaz a biodízelre. Az indonéz és argentin biodízelgyártók által realizált nyereségen alapuló felső határ kiszámításához szükséges adatok azonnal a Bizottság rendelkezésére állnak, mivel azokat a mintában szereplő vállalatok megadták a Bizottságnak az eredeti vizsgálat során.

(47) Az, hogy a mintában szereplő vállalatok által ténylegesen realizált nyereséget nem vették alapul e gyártók mindegyike haszonkulcsának az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdése szerinti megállapításához, nem zárja ki, hogy a Bizottság ezeket az adatokat használja fel a nyereség felső határának a 2. cikk (6) bekezdésének c) pontja szerinti megállapításához. Ez következik a vizsgálóbizottság által az Indonézia-jelentés 7.65. pontjában alkalmazott megfogalmazásból, amely szerint a vizsgálóbizottság nem ért egyet azzal az érveléssel, hogy a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke 2.2.2. pontjának iii. alpontja szerinti szokásosan realizált nyereség azt jelenti, hogy a vizsgáló eltekinthet a szokásos kereskedelmi gyakorlattal nem összeegyeztethető értékesítések során elért nyereségtől. Az egyik indonéz exportáló gyártó, a PT Cermerlang Energi Perkasa beadványában azt is állította, hogy az Indonézia-jelentés alapján a nyereség felső határának kiszámításakor a Bizottság nem hagyhatja figyelmen kívül a biodízel indonéziai belföldi értékesítéseivel kapcsolatos nyereséget, azon az alapon, hogy e nyereséget nem tekintik a szokásos kereskedelmi forgalomban realizált nyereségnek.

(48) A termékkategória e szűk értelmezését (biodízel) követve a Bizottság a nyereség egyes gyártókra vonatkozó felső határát a többi vizsgált gyártó által elért nyereség összege alapján számította ki. Így például, a Wilmar indonéz gyártó által elért nyereség összegének kiszámításához a többi vizsgált és ellenőrzött indonéz gyártó, azaz a P.T. Ciliandra, a P.T. Musim Mas és a P.T. Pelita által realizált nyereség súlyozott átlagát vette alapul. Ezzel szemben, a P.T. Ciliandra tekintetében a Wilmar, a P.T. Musim Mas és a P.T. Pelita által realizált nyereség súlyozott átlagát vette alapul. Ugyanezt a módszert használták a vizsgált és ellenőrzött argentin gyártókra vonatkozó felső határ kiszámításánál.

(49) A második adatkészlet a vizsgált gyártóktól különböző gyártók adatait tartalmazta, amelyekhez a Bizottság az eredeti vizsgálat során jutott. Az egyik akkor vizsgált indonéz gyártó előterjesztette egy kapcsolatban álló vállalatnak a biodízel és az ásványi dízel keverékei, valamint a dízelüzemanyag és a tengeri hajók által használt olaj (a továbbiakban: egyéb üzemanyagok) értékesítésére vonatkozó adatait. Az ezekhez az értékesítésekhez kapcsolódó haszonkulcs a beszámolók szerint 10,2 % volt. E haszonkulcsnak a nyereség felső határaként való alkalmazása esetén a dömpingkülönbözetek valószínűleg valamennyi indonéziai vállalat esetében csekély mértékűek lettek volna, ha egyáltalán jelentkeznek. Ugyanakkor ezt a nem ellenőrzött adatot csak egyetlen indonéz gyártó esetében adták meg, míg hasonló adatok nem álltak a Bizottság rendelkezésére más gyártóktól, sem Indonéziából, sem Argentínából. Minthogy a rendelkezésre álló adatokat ezért nem lehet következetesen alkalmazni mindkét országra, a Bizottság nem tartotta megfelelőnek, hogy csak egy ország egyetlen gyártójának adatait használja a nyereség felső határának megállapításához. Ráadásul, a vizsgálat újraindítását követően a Bizottság rendelkezésére álló időn belül nem lehetett ellenőrizni a szolgáltatott adatok és az alapul szolgáló számítások pontosságát. Mindenesetre, mivel – a (62) preambulumbekezdésben megállapítottak szerint – a dömping az ország egésze tekintetében csekély mértékű volt, és ennek megfelelően a vizsgálat valamennyi vállalat tekintetében lezárult, a Bizottság nem tartotta szükségesnek, hogy a nyereség felső határának megállapításához a biodízel és az ásványi dízel keverékeinek értékesítése során szerzett nyereség nem ellenőrzött, bejelentett adatait vegye alapul. A Bizottság ehelyett megfelelőbbnek ítélte, hogy az eredeti vizsgálat alatt átadott és ellenőrzött adatokat használja fel.

(50) Két indonéz exportáló gyártó, a Wilmar és a PT Pelita Agung Agrindustri, továbbá az indonéz hatóságok azt állították, hogy a nyereség felső határának meghatározásához használt adatok megválasztásával kapcsolatos bizottsági mérlegelési jogkört korlátozzák a vizsgálóbizottság Indonézia-jelentésben tett ténymegállapításai. A nyilvánosságra hozatalt követően a Wilmar megismételte ezt az állítást. Ezen érdekelt felek szerint a Bizottságnak vagy a biodízel és az ásványi dízel keverékeinek értékesítése során szerzett nyereséget, vagy a dízelüzemanyag és a tengeri hajók által használt olaj értékesítéseivel elért nyereséget kell alapul vennie. Ugyanakkor az Indonézia-jelentés nem gátolja meg, hogy a Bizottság bármilyen más, rendelkezésére álló releváns adatot használjon. A vizsgálóbizottság a 7.70. pontban kimondja, hogy „az uniós hatóságok figyelembe vehették volna ezeket az értékesítéseket a nyereség felső határának meghatározásához", a 7.72. pontban pedig, hogy az uniós hatóságoknak tanácsos lett volna figyelembe venniük a dízelüzemanyagok és a tengeri hajók által használt olaj [[***]] általi értékesítését a nyereség felső határának meghatározásához". Az, hogy a vizsgálóbizottság az Indonézia-jelentésben a „figyelembe vehették volna" és a „tanácsos lett volna figyelembe venniük" kifejezéseket

használta, azt sugallja, a vizsgálóbizottság úgy véli, hogy a Bizottságnak mérlegelnie kellett, hogy ezek az adatok felhasználhatók-e vagy sem a nyereség felső határának megállapításához, ahelyett, hogy figyelmen kívül hagyja ezt az információt a szokásosan realizált nyereség kifejezés téves értelmezése miatt. A (49) preambulumbekezdésben a Bizottság most figyelembe vette ezeket az értékesítéseket, és úgy vélte, ezek alapul vétele nem helyénvaló és nem is szükséges.

(51) Beadványaiban az Európai Biodízel Tanács alternatív adatkészletet adott át, amelyet a Bizottság felhasználhatott a nyereség felső határának kiszámításához. Ezek az adatok három olyan vállalatra vonatkoztak, amelyek nem gyártották vagy értékesítették az érintett terméket a vizsgált országok egyikében a vizsgálati időszak alatt. A nyilvánosság számára rendelkezésre álló, és két indonéz exportáló gyártó által átadott információ alapján egyértelművé vált, hogy a három vállalat egyike sem Indonéziában, hanem Malajziában és Szingapúrban rendelkezik székhellyel. Az Európai Biodízel Tanács által szolgáltatott adatok a megfelelő vállalatok éves jelentéseiből és/vagy eredménykimutatásából vett aggregált adatok, és valószínűleg a termékek és a kapcsolódó vállalatok széles körére vonatkozó haszonkulcsot tükrözik.

(52) A Bizottság nem értett egyet azzal, hogy ezek az adatok megfelelőek lennének a nyereség felső határának meghatározásához. E vállalatok elsődleges termékei a pálmaolaj, továbbá olyan termékek, mint a zsírsavak, a glicerin, a műtrágya, a cukor és a melasz, a sztearin, a kakaóvaj vagy az oleovegyszerek. Egyes vállalatok emellett független felek közötti szolgáltatásokat is kínálnak, mint például ingatlanok üzemeltetése, pénztárkezelés vagy vasúti pályafenntartás. E vállalatok termékei nem tekinthetők úgy, hogy azonos általános termékkategóriába tartoznak az érintett termékkel, azaz a biodízellel. Különösen igaz ez a pálmaolajra, mivel ez a biodízel előállításához szükséges elsődleges inputanyagként használt nyersanyag. A Bizottság úgy véli, hogy ha felvenné ezt a terméket a biodízellel azonos általános kategóriába, túlzottan tágan értelmezné e kategóriát. A Bizottság tehát elutasította a javasolt adatok használatát.

(53) Egy, a közelmúltban lezárult, biodízel Indonéziából az Egyesült Államokba irányuló behozatalával kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatban az Egyesült Államok hatóságai 6,15 %-os haszonkulccsal számoltak ([1]). A Bizottság megvizsgálta, hogy ezt a számot lehetne-e a nyereség felső határaként használni. Ugyanakkor, tekintettel arra, hogy az adatok egy németországi székhelyű gyártó pénzügyi kimutatásaiból származtak, a Bizottság ezt az adatot sem tudta alapul venni.

(54) Következésképpen, a (46)–(48) preambulumbekezdésben leírt módszer a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikke 2.2.2. pontja iii. alpontjának logikáját követi, és a Bizottság által ismert, az ügyiratokban rendelkezésre álló adatokat használja, anélkül, hogy szükség lenne további vizsgálatra. Ezért úgy tekinthető, hogy ez a módszer a legmegfelelőbb ebben az esetben.

(55) E módszer alkalmazásával a következő eredmények adódnak. Argentína tekintetében valamennyi érintett termelő haszonkulcsa meghaladta a 15 %-ot, amelyet – a (39) és (40) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – az eredeti vizsgálatban használtak. E haszonkulcsok bármelyike kombinációjának súlyozott átlaga tehát minden esetben 15 % feletti felső határt adna a nyereségre. Ez azt jelenti, hogy az eredeti vizsgálatban meghatározott 15 %-os haszonkulcs elmarad a nyereség egyedi felső határaitól, ezért ezt a haszonkulcsot kell alkalmazni a dömpingkülönbözetek kiszámításához.

(56) Indonézia tekintetében a vizsgált gyártók által ténylegesen elért haszonkulcsok szintén meghaladták a 15 %-ot, egy kivétellel minden vállalatnál. Minthogy a nyereség egyedi felső határainak kiszámításához súlyozott átlagot vesznek alapul, a 15 % alatti haszonkulcs eredményeként egyes termelők tekintetében a nyereség felső határa elmarad a 15 %-tól, ezért lefelé kell korrigálni a dömpingkülönbözetek kiszámításához használt haszonkulcsok némelyikét. A vállalatok egyike esetében a nyereség felső határa 15 % felett volt, így továbbra is a 15 %-os haszonkulcsot kell használni. A három másik vállalat tekintetében a nyereség felső határa elmarad a 15 %-tól, ami azt jelenti, hogy a rendes érték számításához alapul vett haszonkulcs sem lehet e felső határnál magasabb. E módszer alkalmazásával a következő eredmények adódnak:

1. táblázat

Vállalat	Haszonkulcs
P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	15 %
P.T. Musim Mas, Medan	12,87 %
P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	14,42 %
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	14,42 %

([1]) Az Egyesült Államok Kereskedelmi Minisztériuma, A-560-830. sz. vizsgálat, Emlékeztető, „Cost of Production and Constructed Value Calculation Adjustments for the Final Determination – Wilmar Trading Pte. Ltd.”, 2018. február 20.

4.3. **A biodízel kétszeres beszámítása**

(57) Az Indonézia-jelentésben a vizsgálóbizottság megállapította, hogy az EU az egyik indonéz exportáló gyártó, a P.T. Musim Mas exportárát nem azon az áron állapította meg, amelyen a P.T. Musim Mas által előállított importált biodízelt először továbbadták egy független uniós vevőnek, amint azt pedig a dömpingellenes WTO-megállapodás 2. cikkének 2.3. pontja előírja.

(58) Egy bizonyos típusú biodízel (a pálmazsírsav-desztillátum alapú biodízel) „kétszeresen beszámítható" a kötelező uniós biodízel-keverési céloknak való megfelelés érdekében. Emiatt a keverékek uniós gyártóinak az ilyen típusú biodízelből csak fele annyit kell használni, hogy megfeleljenek a kötelező uniós biodízel-keverési céloknak. Minthogy a biodízel e típusa ezért értékesebb a vásárlók számára, e biodízel gyártója a felárat az ügyfélnek számíthatja fel. Ebben a konkrét ügyben a kétszeres beszámítás problémája a P.T. Musim Mas olaszországi ügyfeleknek szállított egyes exportjait érinti. Az eredeti vizsgálatban az EU eltekintett ettől a felártól a biodízel exportárának kiszámításakor.

(59) A WTO azon ténymegállapításának fényében, miszerint az EU helytelenül hagyta figyelmen kívül az olaszországi vevők által fizetett felárat, a Bizottság újraértékelte számításait, és ennek megfelelően kiigazította a P.T. Musim Masra irányadó exportárat.

4.4. **Újraszámított dömpingkülönbözetek**

(60) Az összes indonéz és argentin exportőrre vonatkozó, a Törvényszék ítéleteinek és az Indonézia- és Argentína-jelentésekben szereplő ténymegállapítások és ajánlások fényében javított vámtételek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

2. táblázat

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet
Indonézia	P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	– 4,0 %
	P.T. Musim Mas, Medan	– 4,7 %
	P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	4,4 %
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	6,2 %
Argentína	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Agro SA, Buenos Aires Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca Vicentin SAIC, Avellaneda	6,6 %
	Aceitera General Deheza SA, General Deheza; Bunge Argentina SA, Buenos Aires	8,1 %

(61) A mintában szereplő négy indonéz vállalatból kettőre alkalmazott magas negatív dömpingkülönbözetre tekintettel a Bizottság ellenőrizte, hogy a negatív haszonkulcsokat figyelembe vevő országos dömpingkülönbözet súlyozott átlaga az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében előírt csekély mérték felett volt-e.

(62) Az indonéziai mintában a dömping összege a mintában szereplő exportok CIF-értékének százalékában kifejezve 1,6 % volt, azaz elmaradt a 2 %-os csekély mértéktől.

(63) Az országos csekély mértékű dömpingkülönbözetre tekintettel a vizsgálatot intézkedések nélkül le kell zárni az Indonéziából érkező biodízel-behozatal tekintetében.

5. **A JELENTÉSEK ALAPJÁN FELÜLVIZSGÁLT, A KÁRRA VONATKOZÓ TÉNYMEGÁLLAPÍTÁSOK**

(64) Az Argentína-jelentésekben megállapítást nyert, hogy az EU a dömpingelt behozatal belföldi gazdasági ágazatra gyakorolt hatása vizsgálatának a termelési kapacitást és a kapacitáskihasználást érintő részében nem összeegyeztethető módon járt el – többek között – a dömpingellenes WTO-megállapodás 3. cikkének 3.1. és 3.4. pontjával.

(65) Az Argentína-jelentések nyomán elfogadott módosító rendeletben e kérdéssel a (87)–(123) preambulumbekezdés foglalkozik [1]. Sem a Törvényszék ítéletei, sem az Indonézia-jelentés nem tartalmaz olyan ténymegállapítást, amelynek alapján újra kellene értékelni ezt az elemzést, amely ennélfogva továbbra is érvényes.

[1] A Bizottság (EU) 2017/1578 végrehajtási rendelete (2017. szeptember 18.) az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1194/2013/EU végrehajtási rendelet módosításáról (HL L 239., 2017.9.19., 9. o.).

(66) Az eredeti vizsgálat során a Bizottság megfelelőnek ítélte, hogy az Argentínából és Indonéziából érkező behozatalt összesítve értékelje, arra az időpontra vonatkoztatva, amikor az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott feltételek teljesültek. A kárra és az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetések tehát a két országból érkező biodízel-behozatalok együttes hatását vették alapul. Ugyanakkor ezek a feltételek többé nem állnak fenn, mivel megállapítást nyert, hogy Indonézia tekintetében a dömping országos szintje elmaradt a 2 %-os csekély mértéktől.

(67) Ezért tehát meg kell határozni, hogy az ok-okozati összefüggésnek az Argentínából érkező dömpingelt biodízel-behozatalra korlátozódó elemzése alapján arra a következtetésre lehetne-e jutni, hogy a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár között ok-okozati összefüggés áll fenn.

5.1. **A kárra vonatkozó ténymegállapítások**

(68) A végleges rendeletben végzett kárelemzés alapjául szolgáló módszertant nem érintik a bírósági ítéletek vagy az Indonézia-jelentés ténymegállapításai Argentína tekintetében. A végleges rendelet megfelelő ténymegállapításai tehát továbbra is érvényesek.

(69) Az uniós össztermelés a figyelembe vett időszak alatt 9 052 871 tonna volt, míg az uniós biodízel-felhasználás 5 %-kal emelkedett. Az Argentínából érkező behozatal volumene összesen 41 %-kal nőtt a figyelembe vett időszak alatt, míg a piaci részesedés ugyanezen időszakban 7,7, %-ről 10,8 %-ra emelkedett. Jóllehet az Argentínából származó biodízel importárai növekedtek a figyelembe vett időszak alatt, továbbra sem érték el az ugyanezen időszakban az uniós gazdasági ágazat által alkalmazott árakat. Az argentin és az uniós árak közötti különbség az uniós gazdasági ágazat gyártelepi ára súlyozott átlagának százalékában kifejezve, azaz az áralákínálási különbözet 4,5 % és 9,1 % között alakult. Noha az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége 3,5 % volt 2009-ben, ezt követően az ágazat veszteségessé vált, és – 3,5 %-ot ért el az eredeti vizsgálati időszakban (2011. július 1. és 2012. június 30. között).

(70) A végleges rendeletben foglalt elemzés egyértelműen alátámasztja, hogy az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikke (5) bekezdésének értelmében jelentős kár érte. Noha a felhasználás növekedett, az uniós gazdasági ágazat vesztett piaci részesedéséből és jövedelmezőségéből. A behozatal ugyanakkor piaci részesdést szerezett, és alákínált az uniós gyártók árainak.

5.2. **Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó felülvizsgált ténymegállapítások**

(71) Az 5.1. pontban kifejtettek szerint az Argentínából az Unióba irányuló valamennyi behozatalról megállapították, hogy dömpingelt volt a vizsgálati időszak alatt. A végleges rendelet ténymegállapításai azt is mutatták, hogy az Argentínából érkező olcsó, dömpingelt behozatal volumene jelentősen növekedett (41 % a figyelembe vett időszak alatt), aminek eredményeként a piaci részesedés 3 százalékponttal bővült a figyelembe vett időszak végéig.

(72) A felhasználás 5 %-os növekedése ellenére az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak alatt 5,5 százalékpontnyi piaci részesedést veszített. Jóllehet az Argentínából érkező dömpingelt behozatal átlagára 54 %-kal emelkedett a figyelembe vett időszak alatt, továbbra is jelentősen elmaradt az ugyanezen időszakban az uniós gazdasági ágazat által alkalmazott áraktól. A dömpingelt importtermékeket az uniós gazdasági ágazat árai alatt kínálták, az átlagos áralákínálási különbözet a vizsgálati időszak alatt 8 %-nak felelt meg.

(73) mivel a vizsgálat Indonézia tekintetében lezárult a (60)–(63) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint, az Indonéziából érkező behozatalt külön kell értékelni, mint olyan tényezőt, amely szintén kárt okozhatott.

(74) A harmadik országokból (Indonéziát is ideértve) érkező behozatal felülvizsgált számadatainak áttekintése alább olvasható:

3. táblázat

		2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
Uniós gyártók értékesítései	Értékesítési volumen (tonna)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	Index (2009 = 100)	*100*	*102*	*90*	*98*
	Piaci részesedés	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	Index (2009 = 100)	*100*	*98*	*90*	*94*

		2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
Argentínából érkező behozatal	Teljes behozatal (tonna)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	Index (2009 = 100)	*100*	*138*	*167*	*148*
	Piaci részesedés	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	Index (2009 = 100)	*100*	*135*	*167*	*141*
Indonéziából érkező behozatal	Teljes behozatal (tonna)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	Index (2009 = 100)	*100*	*314*	*689*	*631*
	Piaci részesedés	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	Index (2009 = 100)	*100*	*303*	*689*	*600*
Egyéb harmadik országok	Teljes behozatal (tonna)	699 541	256 327	161 973	175 370
	Index (2009 = 100)	*100*	*37*	*23*	*25*
	Piaci részesedés	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	Index (2009 = 100)	*100*	*35*	*23*	*24*

(75) Az Amerikai Egyesült Államokból (USA), Norvégiából és Dél-Koreából érkező behozatal jelentősen visszaesett az USA-ból érkező behozatalra vonatkozó intézkedések 2009. évi bevezetését, valamint a Kanadából feladott importtermékekkel szembeni, 2010-es kijátszásellenes vizsgálatot követően. Másfelől, az Indonéziából érkező behozatal piaci részesedése 1,4 %-ról 8,5 %-ra emelkedett, ami 500 %-os növekedésnek felel meg a figyelembe vett időszak alatt. Ezzel egyidejűleg az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 84,7 %-ról 79,2 %-ra esett vissza.

(76) Ugyanígy, az Indonéziából érkező behozatal több mint ötszörösére növekedett az érintett időszakban, míg az uniós gazdasági ágazat veszített értékesítéseiből. Közelebbről jól látható, hogy az Indonéziából érkező behozatal 2010-es értékesítési volumene 214 %-kal bővült. Ugyanakkor az említett évben az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene is emelkedett 2 %-kal. Csak a következő évben figyelhető meg, hogy az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene meredeken esett vissza és ezzel egyidejűleg az Indonéziából érkező behozatal 2010-ről 2011-re tovább növekedett, 119 %-kal.

4. táblázat

Tonnánkénti ár (EUR)	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
EU	797	845	1 096	1 097
Index (2009 = 100)	*100*	*106*	*137*	*138*
Argentína	629	730	964	967
Index (2009 = 100)	*100*	*116*	*153*	*154*
Indonézia	597	725	864	863
Index (2009 = 100)	*100*	*121*	*145*	*145*
Más harmadik országok (Indonézián kívül)	527	739	1 037	1 061
Index (2009 = 100)	*100*	*140*	*197*	*201*

(77) Ráadásul az Indonéziából érkező behozatal átlagárai jóval alacsonyabbak voltak az uniós gazdasági ágazat és az argentin behozatal átlagárainál a figyelembe vett időszak egészében. Ugyanakkor, minthogy van némi különbség az Indonéziából származó és az uniós piacon jelenlevő termékek között, ezt az exportárat ki kell igazítani, hogy abban megjelenjen a két termék közötti versenyviszony.

(78) Az ideiglenes rendelet (93)–(97) preambulumbekezdésében a Bizottság árkiigazítást alkalmazott az uniós piacon a (z indonéz minőséget tükröző) hidegszűrhetőségi határhőmérséklet (CFPP) 13 és a(z uniós minőséget tükröző) CFPP 0 biodízel értékesítési ára különbségének alapul vételével. Az indonéziai exportárak tekintetében még e kiigazítást követően is 4 %-os alákínálás volt megfigyelhető az uniós árakhoz képest.

(79) Az Indonézia-jelentésben ugyanakkor a vizsgálóbizottság azt állapította meg a 7.158–159. pontban, hogy ez az árkiigazítás nem tükrözte megfelelően az importált indonéz biodízel és az uniós gazdasági ágazat által értékesített keverék közötti „versenyviszonyok összetettségét". A vizsgálóbizottság pontosabb útmutatást nem adott arra nézve, hogy milyen módszerrel lehetne e viszonyt mérni.

(80) A Bizottság megjegyzi, hogy a különböző típusú biodízelek számtalan módon elegyíthetők az indonéz biodízellel ahhoz, hogy hasonló uniós termék jöjjön létre. Ezért nem célszerű az e különféle biodízel-keverékekre vonatkozó áradatokat kiszámítani a vizsgálati időszak tekintetében. Ráadásul, az európai biodízelgyártók úgy vélik, az eredeti árkiigazítás, amelynek eredményeként a 4 %-os áralákínálás adódott, megfelelően tükrözte a versenyviszonyt. Végül maga a vizsgálóbizottság is kifejtette a 7.159. pontban, hogy egy összetettebb elemzés továbbra is indokolhatta azt a ténymegállapítást, hogy az Indonéziából érkező behozatal árai jelentősen alákínáltak az uniós gazdasági ágazat keveréke árának. A Bizottság ennélfogva azt állapította meg, hogy a vizsgálati időszak alatt az indonéz export legalább 4 %-kal alákínált az uniós áraknak.

(81) A dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár közötti ok-okozati összefüggés megállapítása érdekében az alaprendelet 3. cikke (6) és (7) bekezdésének megfelelően bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, míg a más ismert tényezők által okozott kár nem tulajdonítható a dömpingelt behozatalnak. Az ok-okozati összefüggés fogalmát a WTO-val összeegyeztethető módon értelmezik, azaz azt kell megállapítani, hogy valódi és lényeges ok-okozati összefüggés áll fenn a dömpingelt behozatal és a belföldi gazdasági ágazatnak okozott kár között ([1]). A végleges rendelet (189) preambulumbekezdésében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem merült fel olyan bizonyíték, amely szerint egyéb tényezők önállóan vagy együttesen nem gyakoroltak olyan mértékű hatást, hogy az megszüntetné az Argentínából és Indonéziából érkező összes dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár közötti ok-okozati összefüggést.

(82) Ugyanakkor, a (71)–(80) preambulumbekezdésben foglalt tények és felülvizsgált elemzés fényében, mivel az elemzést csak az Argentínából érkező behozatalra kell korlátozni, ezt a következtetést is felül kell vizsgálni.

(83) A vizsgálati időszak alatt az Unióba irányuló behozatal több mint fele Indonéziából érkezett, az uniósnál és az argentinnál alacsonyabb áron. Ami még fontosabb, hogy az Indonéziából érkező behozatal volumenének exponenciális növekedése, valamint e behozatal piaci részesedése nagy mértékben hozzájárult az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárhoz.

(84) Az indonéziai export hatása hozzáadódott más, az ideiglenes rendeletben meghatározott tényezőhöz, többek között az uniós gazdasági ágazat kapacitásfeleslegéhez és az önmagának okozott kárhoz (az ideiglenes rendelet (132)–(140) preambulumbekezdése).

(85) Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Indonéziából az Unióba irányuló biodízel-behozatal és az előző preambulumbekezdésben azonosított egyéb tényezők olyan mértékben járultak hozzá az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz, hogy nem lehet azt állítani, hogy valódi és lényeges ok-okozati összefüggés áll fenn az Argentínából érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között.

(86) A nyilvánosságra hozatalt követően az Európai Biodízel Tanács azt állította, hogy az egyéb tényezők, köztük az indonéz behozatal által okozott kár jellege nem csorbítja az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár és az Argentínából érkező behozatal közötti ok-okozati összefüggést. Az Európai Biodízel Tanács rámutatott arra továbbá, hogy a Bizottság elemzésében helytelen normát alkalmazott, állítólag azon feltevés alapján, hogy az Argentínából érkező dömpingelt behozatal az elsődleges vagy egyetlen oka volt a jelentős kárnak, és nem csak a kár okainak egyike. Az Európai Biodízel Tanács meglátása szerint elegendő lenne igazolni, hogy az Argentínából érkező behozatal negatív hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazatra, anélkül, hogy annak az elszenvedett kárt okozó egyetlen vagy legsúlyosabb tényezőnek kellene lennie. Tekintve, hogy az Argentínából érkező behozatal volumene a figyelembe vett időszakban (2009 és 2012 közepe között) magasabb volt, mint az Indonéziából

([1]) Összhangban a WTO-nak az „EU – Kiegyenlítő intézkedések egyes Pakisztánból származó polietilén tereftalátokra" ügyben hozott határozatával, ahol a Fellebbezési Testület kimondta, hogy „az ok-okozati összefüggésnek a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 15. cikkének 15.5. pontja szerinti elemzésekor az a fő cél, hogy a vizsgáló hatóság megállapítsa, van-e a támogatott behozatal és a belföldi gazdasági ágazatot ért kár között »valódi és lényeges kapcsolat az ok és a hatás tekintetében«". A Fellebbezési Testület jelentése, AB-2017-5, WT/DS486/AB/R, 2018. május 16., 5.226. pont.

érkező behozatalé, és hogy Argentína uniós árakhoz viszonyított 8 %-os áralákínálása magasabb volt, mint a 4 %-os indonéz áralákínálás, az Argentínából érkező behozatal az Európai Biodízel Tanács álláspontja szerint egyértelműen negatív hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére, ami elegendő ahhoz, hogy ok-okozati összefüggést lehessen megállapítani az Argentínából érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között.

(87) E tekintetben a Bizottság először is rámutat arra, hogy már kifejtette a (81) preambulumbekezdésben az alkalmazott jogi normát. Az említett preambulumbekezdésben nem tér ki sem „elsődleges", sem „fő" okra az ok-okozati összefüggés elemzése tekintetében. A jogi norma az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdésén alapul, amely szerint bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal kárt okoz, míg más ismert tényezőket is meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az e tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a dömpingelt behozatal eredményének. Másodszor, az Európai Biodízel Tanács azon állításának, hogy a releváns teszt azon kérdés eldöntésére irányulna, hogy a dömpingelt behozatal „negatív hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazatra", nincs jogalapja. A megfelelő jogi teszt ugyanis annak megállapítása, hogy „valódi és lényeges kapcsolat" volt-e az Argentínából érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között.

(88) A Bizottság álláspontja szerint az aktában szereplő tényekből nem vonható le ilyen következtetés. 2009-ben ugyanis, amikor az uniós gazdasági ágazatnak már jelentős argentin behozatallal kellett számolnia, ám Indonéziából még csak csekély mennyiségek érkeztek, az ágazat jövedelmezősége 3,5 % volt. Amikor az indonéz behozatal jelentősen bővült, a jövedelmezőség negatívba fordult, és – 2,5 % volt az eredeti vizsgálati időszakban. E tekintetben fontos megjegyezni, hogy az Indonéziából abban az időszakban érkező behozatal jelentősen nagyobb mértékben növekedett, mint az Argentínából érkező (lásd a fenti 3. táblázatot). A Bizottság tehát úgy véli, az, hogy az Európai Biodízel Tanács egyedül az Indonéziából érkező behozatal (minőségi különbségekre tekintettel kiigazított), illetve az Argentínából érkező behozatal áralákínálási különbözetének összevetésére támaszkodik, nem tükrözi teljes mértékben és megfelelően azt a hatást, amelyet az egyes exportáló országok exportjai gyakoroltak az uniós gazdasági ágazat helyzetére, különösen a jövedelmezőséggel összefüggésben.

(89) A Bizottság következtetése szerint nem állapítható meg valódi és lényeges ok-okozati összefüggés az Argentínából érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között, tekintettel az e kárhoz hozzájáruló egyéb ismert tényezők jelentőségére.

(90) Egy argentin vállalat, a COFCO Argentina S.A. jelentkezett az (EU) 2017/1578 végrehajtási rendelet közzétételét követően, és azt állította, hogy a végleges rendelet 3. cikkében megfogalmazott, az új exportáló gyártókra irányadó mindhárom kritériumnak megfelel, és ezt alátámasztó bizonyítékot is átadott. A Bizottság megvizsgálta a kérelmet és a bizonyítékot. Ugyanakkor, az újból megindított vizsgálat eredményeinek fényében a kérelem vitathatóvá vált.

6. **KÖVETKEZTETÉS**

(91) A vizsgálatot le kell zárni, mivel i. az Indonéziára vonatkozó dömpingkülönbözetek csekély mértékűek, és ii. nem lehet megállapítani, hogy valódi és lényeges ok-okozati összefüggés áll fenn az Argentínából érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között, amint azt az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése előírja. Ez azt jelenti, hogy azok a meglévő intézkedések, amelyek még hatályban vannak azon argentin és indonéz exportáló gyártókkal szemben, akik a Törvényszék előtt nem tudták sikeresen megtámadni a dömpingellenes intézkedéseket, hatályukat vesztik. Az egyértelműség és a jogbiztonság érdekében az 1194/2013/EU végrehajtási rendeletet tehát hatályon kívül kell helyezni.

(92) Az Argentínából és Indonéziából érkező biodízel-behozatal után az 1194/2013/EU végrehajtási rendelet értelmében kifizetett végleges dömpingellenes vámokat, valamint az említett rendelet 2. cikkének megfelelően véglegesen beszedett ideiglenes vámokat vissza kell fizetni vagy el kell engedni, amennyiben e vámok azon vállalatok által az Unióba irányuló exportra értékesített biodízel-behozatalra vonatkoznak, amelyek az említett rendeletet sikeresen támadták meg a bíróság előtt; e vállalatok a következők: az Unitec Bio SA, a Molinos Rio de la Plata SA, az Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, a Vicentin SAIC, az Aceitera General Deheza SA, a Bunge Argentina SA, a Cargill SACI, a Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) argentin exportáló gyártók és a PT Pelita Agung Agrindustri, a PT Ciliandra Perkasa, a PT Wilmar Bioenergi Indonesia, a PT Wilmar Nabati Indonesia, a PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) indonéz exportáló gyártók. A visszafizetést vagy elengedést az alkalmazandó vámjogszabályoknak megfelelően a nemzeti vámhatóságoknál kell kérelmezni.

(93) A nyilvánosságra hozatalt követően a PT Cermerlang Energi Perkasa azt állította, hogy a dömpingellenes vámok visszafizetését és elengedését minden olyan vállalat tekintetében lehetővé kell tenni, amelynél ilyen vámok merültek fel, és nem csak azok számára, amelyek sikeresen támadták meg a végleges rendeletet a bíróság előtt. Azt is állítja, hogy nemcsak az 1194/2013/EU végrehajtási rendeletet, hanem a módosító (EU) 2017/1578 végrehajtási rendeletet is hatályon kívül kell helyezni.

(94) A Bizottság először is emlékeztetett arra, hogy az (EU) 2017/1578 végrehajtási rendelet csak az 1194/2013/EU végrehajtási rendeletet módosította. Mivel ez utóbbi rendeletet hatályon kívül helyezik, a módosító rendelet a továbbiakban nem vált ki semmilyen joghatást. Ezért azt a rendeletet kifejezetten nem kell hatályon kívül helyezni. Másodszor, az 1194/2013/EU végrehajtási rendelet Törvényszék általi megsemmisítése csak azokra a vállalatokra alkalmazandó, amelyek sikeresen támadták meg az említett rendeletet a Törvényszék előtt. Ennek megfelelően a más vállalatokra kivetett dömpingellenes vámokat jogszerűen szedték be az uniós jog szerint. Minthogy a WTO Indonézia-jelentése azt állapította meg, hogy az Indonéziából érkező behozatalra vonatkozó dömpingellenes intézkedéseket összhangba kell hozni az Unió WTO-ban fennálló kötelezettségeivel, a Bizottság megállapodott Indonéziával abban, hogy e ténymegállapításokat 2018 októberéig végrehajtja. A WTO általi vitarendezés általános elveivel összhangban e végrehajtás csak a végrehajtás napjától hatályos. A Bizottság tehát elutasítja azt az állítást, amely szerint ezeket a vámokat vissza kellene fizetni vagy el kellene engedni.

(95) A Bíróság legújabb ítélkezési gyakorlatára ([1]) való tekintettel helyénvaló rendelkezni a végleges vámok visszatérítésekor fizetendő késedelmi kamat esetében alkalmazandó kamatlábról is, figyelemmel arra, hogy a vámokra vonatkozó hatályos irányadó rendelkezések nem írnak elő ilyen kamatlábat, és a nemzeti szabályok alkalmazása indokolatlanul torzítaná a gazdasági szereplők helyzetét attól függően, hogy melyik tagállamot választják a vámkezelés helyéül.

7. AZ ÉRDEKELT FELEK TÁJÉKOZTATÁSA

(96) Valamennyi fél tájékoztatást kapott a Bizottság ténymegállapításairól, és a felek lehetőséget kaptak arra, hogy adott határidőn belül benyújtsák észrevételeiket.

(97) Az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése szerint létrehozott bizottság nem nyilvánított véleményt,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az Argentínából és Indonéziából származó, jelenleg az ex 1516 20 98 (TARIC-kódok: 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 és 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC-kódok: 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 és 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARIC-kód: 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARIC-kódok: 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 és 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARIC-kódok: 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 és 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARIC-kódok: 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 és 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARIC-kódok: 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 és 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (TARIC-kódok: 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 és 3824 99 92 20), 3826 00 10 és ex 3826 00 90 (TARIC-kódok: 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 és 3826 00 90 30) KN-kódok alá besorolt, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolajok – akár tisztán, akár keverék formájában történő – („biodízel”) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megszűnik.

2. cikk

Az Argentínából és Indonéziából érkező biodízel-behozatal után az 1194/2013/EU végrehajtási rendelet értelmében kifizetett végleges dömpingellenes vámokat, valamint az említett rendelet 2. cikkének megfelelően véglegesen beszedett ideiglenes vámokat vissza kell fizetni vagy el kell engedni, amennyiben e vámok a következő vállalatok által az Unióba irányuló exportra értékesített biodízel-behozatalra vonatkoznak:

Vállalat	TARIC-kiegészítő kód
Argentína	
Unitec Bio SA, Buenos Aires	C 330
Molinos Agro SA, Buenos Aires	B 784
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B 784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B 784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B 782

([1]) A Bíróság 2017. január 18-i ítélete, *Wortmann*, C-365/15, EU:C:2017:19, 35–39. pont.

Vállalat	TARIC-kiegészítő kód
Bunge Argentina SA, Buenos Aires	B 782
Cargill SACI, Buenos Aires	C 330
Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA), Buenos Aires	B 783
Indonézia	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B 788
PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	B 786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B 789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B 789
PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Medan	B 787

A visszafizetést vagy elengedést az alkalmazandó vámjogszabályoknak megfelelően a nemzeti vámhatóságoknál kell kérelmezni.

Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók. Késedelmi kamat fizetésére jogot adó visszatérítés esetén az Európai Központi Bank irányadó refinanszírozási műveleteire alkalmazott, az Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában közzétett, az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes kamatláb egy százalékponttal megnövelt értékének megfelelő késedelmi kamat fizetendő.

3. cikk

Az 1194/2013/EU végrehajtási rendelet hatályát veszti.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2018. október 18-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER